"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆତ୍ମାରୁ ଖାଦ ବାହାରିଯିବ ଏବଂ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ସ୍ମୃତି ରହିଲେ କେବେ ହେଲେ କୌଣସି କଥାରେ ଝାଉଁଳି ପଡିବ ନାହିଁ?

ଉତ୍ତର:- ଡ୍ରାମାର ସ୍ମୃତି । ଏହି ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ, ଏଥିରେ କିଛି ବି ନୂଆ ନୁହେଁ.... ଅବିରତ ଭାବରେ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିଛି । ଏହା ଅନାଦି ଡ୍ରାମା । ଏଥିରେ କୌଣସି କଥାରେ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିବା ଦରକାର ନାହିଁ । କେତେକ ସନ୍ତାନ କହୁଛନ୍ତି କିଏ ଜାଣେ ଏହା ଆମର ଅନ୍ତିମ ୮୪ ତମ ଜନ୍ମ କି ନାହିଁ? ଏହିଭଳି ଭାବି ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡି ଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡ ନାହିଁ, ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ତ ଜଣା ଅଛି ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଏବଂ ମୋ ଆତ୍ମାର ସ୍ୱଧର୍ମ ଶାନ୍ତି ଅଟେ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ, ଶାନ୍ତିଧାମର ବାସିନ୍ଦା ଅଟେ । ଏହି ପାଠ ପକ୍କା କରିଚାଲ । ଏକଥା କିଏ ବୁଝାଉଛନ୍ତି? ଶିବବାବା । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ତାଙ୍କର ନିଜର ରଥ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବୃଷଭକୁ ତାଙ୍କର ବାହନ ରୂପେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ମନ୍ଦିରରେ ମଧ୍ୟ ବଳଦ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ପୂରା ଅଜ୍ଞାନ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଥବା ଆତ୍ମାକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଇଏ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଶିବ ଅଟନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ବହୁତ ନାମ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ବହୁତ ନାମ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହାଙ୍କ ନାମ ଶିବ । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ସେ ହିଁ ନିରକାର ବାବା ଅଟନ୍ତି ଆସି ପତିତଙ୍କୁ ପାବନ କରାଉଛନ୍ତି । କେହି ଭାଗୀରଥ, କେହି ନନ୍ଦୀଗଣ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ କେଉଁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥରେ ଆସୁଛି । ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରୁଛି । ତୁମେ ସବୁ ଭାରତବାସୀ ଜାଣିଛ ଯେ ଭାରତରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ତୁମେ ସବୁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲ, ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ଥିଲ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଆସି ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରିଥିଲି । ପୁଣି ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା କେତେ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ କହୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛ, ବାବାଙ୍କର ଅବତରଣ ହେବାରେ ୮୫ ବର୍ଷ ହେଲାଣି । ତା' ସହିତ ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅବତରଣ ହୋଇଛି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ କେହି ଦର୍ଶାଯାଉ ନାହିଁ, ଦେଖାଇବା ଜରୁରୀ କାହିଁକି ନା ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା କରାଉଛି । ତୁମକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ରୂପେ ଗଢୁଛି । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମା ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବଂଶଧାରୀ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ହେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଦେଖାଉଛି - ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମର ଖାଦ ବାହାରିବ । ଭଲେ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ କିଏ ଶିଖାଇଥିଲେ, ଏକଥା କେହି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ହେ ପିଲାମାନେ ତୁମେ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ମୋଠାରୁ ତୁମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ମୁଁ ତୁମର ପିତା ଅଟେ । ମୁଁ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଆସି, ତୁମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରାଉଛି, କାହିଁକି ନା ତୁମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ, ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ଆସି ପତିତ ହୋଇଛ । ରାବଣର ମତରେ ଚାଲୁଛ । ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲି । ଯାହା କିଛି ପାସ୍ ହେଉଛି, ତାହା କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ହୋଇ ଚାଲିବ । ବାବା ଆସି ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ମୁକ୍ତ କରିବେ । ପୁଣି ଏହି ଆତ୍ମାଙ୍କର ପାଳନା କରିବେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିଲୁ । ଆମ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡୁଛି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲ । କ୍ରମଅନୁସାରେ ଯଥା ରାଜା ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା ଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ତ ରାଜା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମର ୮ ଜନ୍ମ, ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ୧୨ ଜନ୍ମ... ଏହିପରି ହିଁ ନିଜକୁ ଭାବ ଯେ ଆମେ ଏହି ଅଭିନୟ କରୁଛୁ । ପ୍ରଥମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାଜଧାନୀରେ ଅଭିନୟ କରିଲ ପୁଣି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ବାମମାର୍ଗରେ ଆସିଲ । ପୁଣି ଆମେ ୬୩ ଜନ୍ମ ନେଲୁ । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ପୁରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି, ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଏତେ ଜନ୍ମ ନେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଗୁରୁ ନାନକଙ୍କୁ ଆସିବାର ୫୦୦ ବର୍ଷ ହେଲାଣି, ପ୍ରାୟ ତାଙ୍କର ୧୨-୧୪ ଜନ୍ମ ହେବ । ଏହି ହିସାବ ବାହାର କରାଯାଉଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଦୁଇ ହଜାର ବର୍ଷରେ ୬୦ ଥର ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଥିବେ । ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିରେ ବିଚାର କର ଯେ ଆମେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରିଛୁ, ପୁଣି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯାହା କିଛି ବିତିଗଲା ତାହା ଡ୍ରାମା । ଯାହା ଡ୍ରାମାରେ ବିତିଯାଇଛି ତାହାର ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ବାବା ବେହଦର ଇତିହାସକୁ ତୁମକୁ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ଆସିଛ । ଏବେ ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ପୂରା କରିଛ । ଏବେ ବାବା ପୁଣି ଥରେ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମର ଘର ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ । ଆତ୍ମାର ରୂପ କ'ଣ? ବିନ୍ଦୁ । ସେଠାରେ ଯେପରି ବିନ୍ଦୁର ବୃକ୍ଷ ରହିଛି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ବୃକ୍ଷ ରହିଛି । କ୍ରମ

ଅନୁସାରେ ତଳକୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଏତେ ବଡ ଲିଙ୍ଗ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର ସନ୍ତାନ ହେଉଥିବାରୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରାଉଛି । ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ମୋର ହେଉଛ ପୁଣି ମୁଁ ତୁମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛି । କହୁଛ ବାବା ଆମେ ତୁମର ଅଟୁ । ତା ସହିତ ପାଠ ପଢିବାକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ମୋର ହେବା ମାତ୍ରକେ ତୁମର ପାଠପଢା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ତୁମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ, ତେଣୁ କମଳ ପୁଷ୍ପପରି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ପିଲାମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବୁ । କେବେ ପତିତ ହେବୁ ନାହିଁ । ୬୩ ଜନ୍ମ ତ ପତିତ ହୋଇଛୁ । ଏହା ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଅଟେ । ବାବା ଆସି ସହଜ କରି ବତାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ଲୌକିକ ପିତା କହୁଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ବେହଦର ପିତା । ସେ ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପିଲା ବୋଲି କହି କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ଶିବରାତ୍ରି ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ନା । ଏହା ଅଧାକଳ୍ପର ଦିନ ଓ ଅଧାକଳ୍ପର ରାତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ରାତ୍ରିର ଅନ୍ତିମ ସମୟ ଏବଂ ଦିନର ଆଦି ସଂଗମ ସମୟ । ଭାରତ ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିବା ସମୟରେ ଦିନ ଥିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତାକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ ନା । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମର ଏବେ ରାତ୍ରି ଚାଲିଛି । ଭକ୍ତି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାର ଧକ୍କା ଖାଉଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ତ୍ରିବାଟି ଅର୍ଥାତ୍ ତ୍ରିଛକରେ ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରର ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ନିଜକୁ ଶିବୋହମ୍ କହି ବସିଯାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ମାତାମାନେ ଯାଇ ତାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ବହୁତ ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପୂଜା କରିଛି । କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟରେ ଜ୍ଞାନ ତ ନଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଫଳ ପୁଷ୍ପ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଠକାମୀ ହେଲା ନା । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ତଥାପି ହେବ । ଭଗବାନ ଭକ୍ତଙ୍କର ରକ୍ଷକ କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଦ୍ୱାପରରୁ ନେଇ ତୁମେ ଗୁରୁ କରିଆସିଛ ଓ ଭକ୍ତିମାର୍ଗକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସାଧୁମାନେ ସାଧନା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛି । ସଂଗମରେ ତୁମର ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇଯାଉଛି ପୁଣି ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ବାବାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସେ ସତ୍ ଚିତ୍ ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର କେବେ ବିନାଶ ହୁଏ ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସ୍ନେହର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ତୁମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ସିଏ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି ନା । ସେ ମଧ୍ୟ ବାବା, ଇଏ ମଧ୍ୟ ତୁମର ବାବା । ପୁଣି ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ କୁହାଯାଉଛି । କେତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ବି.କେ ରହିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ଜେଜେବାପାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଆମକୁ ନରକବାସୀରୁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ କରାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ହେ ପିଲାମାନେ - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଥିବା ପାପର ବୋଝ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ତୁମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସଦୃଶ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଳଙ୍କାର ଥିଲ । ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲା । ଆତ୍ମା ପୁଣି ସତ୍ତ୍ୱ-ରଜୋ-ତମୋ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଏପରି ତମୋଗୁଣୀ ମିଳିଥାଏ । ବାବା ତୁମକୁ ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୋତେ ଡାକୁଛ ନା ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ତାହା ତୁମକୁ ଏବେ ଶିଖାଉଛି ଯେ ମୋ ସହିତ ଯୋଗ ରଖିଲେ ତୁମର ସବୁ ଖାଦ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଯେତେ ୟାଦ କରିବ ସେତେ ଖାଦ ବାହାରିଯିବ । ୟାଦ ହିଁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ଅଟେ । ଜ୍ଞାନ ତ ବାବା ଦେଇଛନ୍ତି - ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯଥା ରାଜା ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ଏବେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଏହାଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଇଏ ପାଠପଢି ପୁଣି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ତ ରହିବେ ନା । ମୁଖ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ନାମ ରହିବ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ୮୪ ଜନ୍ମର ରହସ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟ, ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ନୁହେଁ । ତୁମର କର୍ମ, ଧର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲ । ପୁଣି ରାବଣର ପ୍ରବେଶତା ଯୋଗୁଁ ଧର୍ମ-କର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛ । ନିଜକୁ ଦେବୀ-ଦେବତା କହିବା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜ୍ୟା ଲାଗୁଛି ସେଥିପାଇଁ ହିନ୍ଦୁ ନାମ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲ । ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ ପୁଣି ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଭାରତବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ତ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ ଯିବ । ଯେପରି ବରଯାତ୍ରୀ ଯାଇଥାନ୍ତି ନା । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ସାଜନ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ସଜନୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଛି-ଛି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ, ତୁମକୁ ଫୁଲ ଭଳି କରି ସାଥୀରେ ନେଇଯିବେ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ନେଇଯିବେ । ବାବାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଦାତା ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ କୁହାଯାଏ । ବେହଦର ବାବା ହିଁ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବେ । ତାଙ୍କର ନାମ କ'ଣ? ଶିବବାବା । ଶରୀରର ନାମ ରଖାଯାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ଶିବ । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ରହିଛି । ଶିବବାବାଙ୍କର ତ କୌଣସି ଶରୀର ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ଶିବବାବା ହିଁ କୁହାଯାଏ । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ହେ ମାତା-ପିତା ଆମେ ଆପଣଙ୍କର ବାଳକ ହେଉଛୁ । ଅନ୍ୟମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଯଦି ସମସ୍ତେ ଜାଣିଯିବେ ତେବେ ଜଣା ନାହିଁ କ'ଣ ହେବ । ଦୈବୀ ବୃକ୍ଷର ଏବେ ଚାରା ଲାଗୁଛି । ହୀରାରୁ କଉଡି ହେବାରେ ୮୪ ଜନ୍ମ ଲାଗୁଛି । ପୁଣି ନୂଆ ରୂପରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ବିଶ୍ୱ ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ପୁରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ । ୮୪ ଲକ୍ଷ ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ବହୁତ ବଡ ଭୁଲ ଅଟେ । ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ ବୁଝିବା କାରଣରୁ କଳ୍ପର ଆୟୁଷ

ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ମିଛ କଥା । ଭାରତ ଏବେ ମିଥ୍ୟାଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଇଛି, ସତ୍ୟଖଣ୍ଡରେ ତୁମେ ସଦା ସୁଖୀ ଥିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛ । ସବୁ ତୁମ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ରହିଛି । ରାଜଧାନୀରେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ପଦ ନିଅ, ଏଥିରେ ଜାଦୁର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ହଁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ନିଶ୍ଚୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ଭଲ ଜାଦୁ ଅଟେ ନା । ତୁମେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜାଣିଯାଉଛ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ବାବା ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ଅଧା କଳ୍ପ ଘୂରି ବୁଲିଛ, ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ତ କେହି ହୋଇନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏଠାରେ ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଲାଗିଥିଲା ଓ ବାବା ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସି ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ଏବେ ତୁମର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ, ଏଥିରେ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡ ନାହିଁ । ତୁମେ ଭାରତବାସୀ ଅଟ । ତୁମର ଧର୍ମ ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ଅଟେ ଓ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ତ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଡ୍ରାମା ମଧ୍ୟ ଅନାଦି ଚାଲି ଆସୁଛି । କେବେ ତିଆରି ହେଲା, ଏକଥା କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହାର ଅନ୍ତ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱ ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ଏହା ସଂଗମଯୁଗ, ଛୋଟ ଯୁଗ ଅଟେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛନ୍ତି ମୂଳ । ବାବା ତୁମକୁ ଦେବତା କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମକୁ ଜେଜେବାପାଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ବି.କେ ନ ଭାବୁଛ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି କିପରି ମିଳିବ । ତଥାପି କେହି କିଛି ନା କିଛି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିଲେ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜାରେ ଆସିଯିବେ । ଆସିବାକୁ ତ ନିଶ୍ଚୟ ପଡିବ । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରିୟ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଗୀତା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ହିଁ ନାହିଁ । ଗୀତା ହେଉଛି ସର୍ବୋତ୍ତମ ଦୈବୀ ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର ଯାହା ଦ୍ୱାରା ୩ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଦେବତା ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବେ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପାର୍ଟକୁ ଜାଣି ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ଡ୍ରାମା ଉପରେ ଅଟଳ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଏହି ଅଳ୍ପ ସମୟର ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ବର୍ସା ନେବାକୁ ହେବ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାରୁ ଖାଦ ବାହାର କରି ନିଜକୁ କଉଡିରୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ମିଠା ବୃକ୍ଷର ଚାରା ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପାହାଡକୁ ଶୋରିଷ ମଣୁଥିବା ସାକ୍ଷୀଦ୍ରଷ୍ଟା ହୁଅ ।
ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ନୂଆ ନୂଆ ବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀଦ୍ରଷ୍ଟା କରିଦେଉ, ହଲଚଲ୍ ନ କରୁ । ସାକ୍ଷୀଦ୍ରଷ୍ଟା ସ୍ଥିତିର ଆସନ ଉପରେ ବସି ଦେଖିବା ବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ମଜା ଲାଗିଥାଏ, ଭୟ ଲାଗି ନଥାଏ । ଯେପରିକି ଅନେକ ଥର ଦେଖିଥିବା ଦୃଶ୍ୟକୁ ପୁନର୍ବାର ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ରହସ୍ୟଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ କରିଦେବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ପାହାଡ ସଦୃଶ ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଶୋରିଷ ଭଳି ଅନୁଭବ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡିକ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେଗୁଡିକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଖେଳ ରୂପରେ ଦେଖ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****